

Hulhopperne

– Overordning og sårbarheder i begærssubjektiverede maskuliniteter

AF SARAH HØJGAARD CAWOOD

Artiklen undersøger betydninger af drenges subjektiveringsmuligheder i et pornografiseret medielandskab. Der argumenteres for at drengene positioneres igennem et pornografisk begær, et begær som de polices til at tage på sig på og som udover seksuel lystfuldhed og overordningsmuligheder også rummer en række sårbarheder, der er underbelyste i forskningen såvel som den offentlige debat.

O mkring indgangen til det nye århundrede – og samtidig det nye årtusinde – begyndte en del forskere og debattører at sætte fokus på et fænomen, som trådte frem med stadig større tydelighed i det sen-kapitalistiske forbrugssamfund: en stigende seksualisering og pornoficering af det nogen kalder hverdagslivet (McNair 2002, Bech 2005) og andre kalder det offentlige rum (Schmidt 1996, Thielst 2000, Højgaard Cawood & Sørensen 2002, Sørensen 2005, 2003, Rosewarne 2005). Forskerne beskriver, hvordan byrummet, populærkulturen, reklamer, internet, tv-programmer og musikvideoer og en lang række andre medieprodukter og fænomener gennemsyres af seksualitet og seksuelle billeder og indhold i en hidtil uset grad. Og samtidig hvordan de billeder af seksualitet, der dominerer i mediebilledet, er stærkt inspireret og influeret af pornografien. Tegn, der tidligere kun figurerede i pornografien og var karakteristiske for denne genre, siver ud og bliver mainstream – det of-

fentlige rum og hverdagslivet “pornografiseres”. (Bech 2005, 2004, Højgaard Cawood & Sørensen 2002). Samtidig fokuserer en del af forskningen på, hvordan udbudet og forbruget af den “egentlige” pornografi eksploderer ad nye distributionskanaler – særligt internettet, men også tv og video (Månsson et.al 2003, Cooper 1998, Højgaard Cawood & Sørensen 2002).

Imidlertid er beskrivelserne af betydningerne af denne seksualisering meget forskellige. Hvor nogle fokuserer på udviklingens “demokratiserende og frigørende betydninger” (McNair 2002, Bech 2004, 2005, Berlant & Warner 2000), fokuserer andre på de “stereotypiserende og problematiske betydninger” (Thielst 2000, Højgaard Cawood & Sørensen 2002, Sørensen 2003, Rosewarne 2005, Gjelsvik, 2005, Hirdman 2005). Hvor de optimistiske læsninger af seksualiseringens betydninger ser selve adgangen til at udtrykke seksualitet som frigørende, ser de mere pessimistiske læsninger kritisk på, hvordan seksualitetskulturen er konstrueret igennem magtfordelinger mellem forskellige subjekters sociale kategoriske tilhørsforhold, som fx køn, etnicitet og racialitet.¹ Hvad der imidlertid samlet set også karakteriserer disse undersøgelser er, at de fokuserer på medie billedet og ikke på empiriske undersøgelser af, hvordan medierne bruges, tolkes og får betydninger for konkrete subjekter.²

I bestræbelsen på at bidrage til en mere empirisk forpligtet diskussion af seksualiseringens betydninger, fokuserer denne artikel på de konkrete måder subjekter omgås, forholder sig til og positionerer sig igennem seksualiserede medier. Artiklen baserer sig på et af kapitlerne i ph.d.-afhandlingen *Velkommen til Pussyland – Unge positionerer sig i et seksualiseret medielandskab* (Cawood, 2007). I perioden 2003-2006 udførte jeg seks måneders feltarbejde på to skoler og interviewede 7.-9.-klassens elever. I afhandlingen fokuserer jeg på unges brug af seksualiserede medier og laver socialpsykologiske næranalyser af levet liv. I den for-

stand situerer afhandlingen, og denne artikel, sig i en efterhånden veletableret tradition af poststrukturalistisk/informeret socialkonstruktivistisk/diskurs-psykologisk forskning, hvor filosofiske fundamenter som Derridas dekonstruktion (Derrida 1998), Foucaults diskurs- og magtforståelser (Foucault 1999) og Butlers køns-, seksualitets- og magtteorier (Butler 1997) danner rammer for mere subjekt-nære undersøgelser af subjektiveringstilblivelser i analyser af levet liv.³ I afhandlingen har jeg trukket på denne banebrydende nytænkning af filosofiske teorier til empiriske undersøgelser til at lave specificeringer af subjektiveringstænkningen i en mediekontekst.

Jeg arbejder altså med et dobbelt perspektiv, idet jeg dels beskæftiger mig med et udsnit af et seksualiseret ungdomsmedielandskab, hvor jeg analyserer hvilke køns-, racialitets-, etnicitets-, og seksualitetspositioner der tilbydes, lokkes med og inviteres til i disse medieprodukter. Igennem mine interviews og deltagerobservationer undersøger jeg derudover mine 13-16 årige informanternes måder at citere, repetere, forhandle, dekonstruere, afvise, lokkes og ekko de subjektiveringstilbud medierne lægger frem. Igennem det dobbelte perspektiv diskuterer jeg både de meget nære subjektiveringsprocesser og forbindelserne til globalt udbredte mediediskurser.

I denne artikel fokuserer jeg på drengenes subjektivering igennem et heteroseksuelt pornografisk begær, som de lokkes til af et seksualiseret medielandskab, og de forskellige processer og oplevelser, der gør sig gældende i dette begær – herunder pigerne som medproducerende element.⁴

Artiklens gennemgående hovedpersoner bliver 4 drenge fra henholdsvis 8. og 9. klasse, som jeg udover min daglige omgang med, interviewede i et gruppeinterview i løbet af mine 3 måneders feltarbejde på den ene af mine skoler.⁵ Undervejs skal vi desuden møde en række piger fra begge skoler, der både i enkelt- og gruppeinterviews giver udtryk for en særlig forståelse af dren-

genes seksualitet. Selvom jeg i artiklen kun trækker på det ene drengesinterview, var der mange sammenfaldene elementer i drengenes seksualitetspositionering i gruppeinterviewene. F.eks. var et af de gennemgående træk, der gjorde sig gældende for langt de fleste af drengene på tværs af mit materiale, subjektivering igennem positionen som begærsindehaver. Som eksemplet nedenfor demonstrerer, bliver det afgørende for drengene, når de er sammen i grupper, at demonstrere et positivt begærende lyst til de seksualiserede billeder, vi snakker om.⁶ Det som gør interviewet med Sten, Mark, Nikolaj og Martin særlig interessant i denne sammenhæng er Stens atypiske positionering. Som den eneste af drengene i mine gruppeinterview byder Sten ikke ind på positioneringen som begærsindehaver i særlig udstrakt grad. I løbet af interviewet tager han ikke, som de andre drenge, invitationen om at deltage i denne positionering op. Han nævner ikke porno som en del af sit internetforbrug, ligesom de andre drenge i starten af interviewet, han kender ikke *M*-bladet, han deltager ikke indforstået i den fnisende diskussion af tv-kanaler med porno og han går aktivt imod de andres udnævnelse af yndlingsvideoer på baggrund af kvinders grad af afklædthed i et forsøg på at opretholde en musikæstetiseret kvalitetsmåling af videoerne.

I den nedenstående sekvens viser jeg dem en Date-reklame, hvor en ung pige ligger ned og taler i mobiltelefon⁷ – og på dette tidspunkt i interviewet bryder de andre drenges irritation over Stens konstante politisk korrekte positionering ud i lys luge:

Sarah: *Vi tager det næste. Det er Date.*

Nikolaj: *Er det en babe?*

Mark: *Hun er fræk. Prøv at se en røv.*

Sarah: *Så hun er fræk?*

Nikolaj: *Det er sådan en, du skal have (til Sten).* (Råben og skrigen, hvor de andre driller Sten, med at han lugter af sved)

Martin: *Nogle gange lugter du virkelig meget af ged.*

Sten: *De synes jeg lugter dårligt, når jeg sveder.*

Martin: *Ja, det gør du også.*

Mark: *Nu ikke så ond.*

Sarah: *...Hvad hvis hun gik i jeres klasse eller på skolen?*

Mark: *Så ville jeg løbe efter hende.*

Martin: *Det ville jeg også.*

Nikolaj: *Jeg synes faktisk, ansigtet er totalt grimt, der er et eller andet, der gør det ulækert.*

Mark: *Ja, det er klamt.*

Nikolaj: *Ja og se hendes mund.*

Mark: *Hun skulle bare have en pose over hovedet.*

Alle griner.

Der åbner sig en eksplosion af drillende policing af Sten, da Nikolaj udbryder sin tve-tydige bemærkning om at "det er sådan en du skal have Sten". "Sådan en" kan forstås som både "baben" på billedet og deodoranten Date – som billedet reklamerer for. Drilleriet nærmer sig mobbeniveau og afsluttes først af Marks "nu ikke så ond." Jeg læser Nikolajs drillende bemærkning som en kritik. En kritik der kobler Stens manglende lystring af mediernes og de andre drenges ordre om at stille op i rækken af begærende drengespositioner med hans manglende kompetencer ud i "lugtdisciplineret ungdomskrop". Og jeg vil bruge denne kritik og Stens policede positionering udenfor den begærsindehavende drenge position til at få øje på de sommetider problematiske elementer, som produktionen af drengesubjekterne igennem medieapparatet⁸ afstedkommer.

For nogle drenge kan medieapparatets kropsproduktion af dem som maskuline begærssubjekter være en produktion, som de ønsker at undslippe. Fordi begærpositionen i sine grovere former afpersonaliserer og subjektudslætter begærsobjektet. Som her hvor Nikolaj og Mark bliver enige om at Date-pigen egentlig har et ulækkert ansigt, og at de kunne løse det problem ved at give en hende en sæk over hovedet og nøjes med at begære hendes krop. At blive

den subjektudslettende begærende bøddel, kan for drengene blive en etisk anløben position, der opleves som uværdig og plat.

Senere i interviewet er Sten en aktiv deltager i en fortælling om, at piger er kræsne, hvad angår drenges tøj – og viser dermed, i min læsning, en sårbarhed frem, som åbner sig i det seksualromantiske landskab, som gensidige objektpositionerende begærsudvekslinger udgør. Sten er med andre ord optaget af at gennemhulle konstruktionen af den maskuline position som en rent usårlig og magtproducerende subjektmulighed. Og Sten har naturligvis ret: At drengene kan trække på maskulinitets- og begærpositioneringen som en dominantposition betyder ikke, at de konkrete levede erfaringer, de gør sig til hverdag – eller for nogle drenge, nogensinde – leves igennem disse positioneringer.⁹ Dels er de subjektiveret igennem en række andre kategorier heriblandt jo også objektpositioneringen, når pigernes interesse i dem skal afgøres; dels er de ikke nødvendigvis i stand til – eller villige til – at leve op til de idealer, der knytter sig til maskulinitets- og begærpositioneringen. En sådan villighed eller mulighed kan hænge sammen med hvor meget maskuliniteten forhandles igennem åbninger overfor pigernes perspektiver. Ligeledes kan der ligge ambivalenser og ubehagelige følelser i de begærpositionerede dominansimperativer drengene underlægges.

Stens optagethed af pigernes smag positionerer ham som mere åben og kontaktoorienteret i forhold til pigerne. I hans maskulinitetsgørelse er pigerne tilladt adgang til hans bearbejdningsarbejde; deres begær, interesser, følelser og forholdemåder er til stede som pejlinger i hans subjektiveringsarbejde. Vi kan spekulere over, hvad der har gjort netop Sten modig nok til at risikere de andre drenges policing, når han positionerer sig som en dreng, der gør aktiv kontakt med pigerne? Er der tale om, at han har en stærk følelsesmæssig relation til en søster, sin mor, en eller flere veninder, en beds-

temor, en kvindelig lærer eller andre feminint mærkede subjekter, der har indlejret et subjektiveringsspor, hvor subjektgørelsens afhængighed af kontekstuelle relationer inkluderer femininitetsaspekter? Vi ved det ikke, men med Sten får vi mulighed for at kigge lidt på en maskulinitetskonstruktion, der indarbejder kvindeligt kropsmærkede subjekters perspektiver som en del af sin konstituering.

HANDYRET OG MORS DRENG

Til det kan vi starte med at kigge på hvilke krav det begærende pigeblik kan knytte til drengenes objektpositioner. Flere af pigerne snakker, om at drenge for at være lækre, udover at se godt ud, helst skal være lidt “seje” (Marie, Christina, Sine, Nynne) eller drengerøvsagtige og villige til at lave ballade (Amalie, Lene og Esme). Hvor modsætningsfyldt deres begær kan være, kan vi kigge på i denne interviewbid med Amalie, Lene og Esme, hvor vi snakker om porno, som de mener, er klamt og kun noget, som drenge er vilde med:

Sarah: *Hvad tænker I om det der med, at drenge synes, det er så spændende og gerne vil se det?*

Amalie: *Jeg tror, det er et instinkt altså. Alle handyr er jo sådan.*

Sarah: *Alle handyr er sådan?*

Amalie: *Ja, de er ligesom kaniner.*

Sarah: *Tror I, det er alle drengene, der godt kan lide at se det?*

Amalie: *Nej, jeg tror ikke, det er dem alle sammen.*

Sarah: *Hvad for nogle drenge bryder sig ikke så meget om at se det, tror du?*

Amalie: *Jeg ved det ikke, måske nogle de, en mors dreng eller sådan et eller andet, som ikke rigtig ved, hvordan det er, eller som ikke rigtig er inde i den verden altså.*

Sarah: *Han vil ikke se det?*

Amalie: *Det kan også være nogle, der bare ikke kan lide det altså, som jeg har det, som også synes, det er ulækkert.*

Selvom Amalie åbner muligheden for, at der potentielt *kunne* findes almindelige drenge, der, ligesom hun selv, synes, at porno er ulækkert, er en rigtig, almindelig dreng "handyret" med karakteristika, der knytter sig til kaniner. Katja fra H-skolen eksemplificerer samme forståelse af drenge med beskrivelsen, "*de hopper fra hul til hul*". Katja og Amalie trækker her på diskursen om mandlig seksualitet som drift, i denne diskurs er mænds og drenges seksualitet biologisk og instinktivt indbygget i maskuliniteten, som en kraft der vil leves ud, en drift som drenge og mænd er konstrueret igennem at være underlagt, driften styrer dem, så at sige (Hollway, 2002). Risikoen for at de drenge, der fraviger denne beskrivelse, er "mors drenge", der ikke rigtig ved, hvordan "det er", er overhængende – de bryder uforklarligt med konstruktionen af den biologisk funderede maskuline seksualitetsdrift. Hvis driften er bygget ind i drengene som en biologisk kraft, så bliver de drenge, der ikke positionerer sig som handyr til en slags biologiske freaks, de bryder ikke bare maskuliniteten på nogle kulturelle måder, men helt derved hvor maskuliniteten er konstrueret som en biologisk funderet institution. Det er derfor ikke så mærkeligt, at en anderledes begærspositionering end "kaningørelsen" truer med eksilering ud i "mors dreng"-kategorien, en drengkategori, der er så afmaskuliniseret, så lidt vidende at den næppe er værd at bebo. Hvis man ikke vil være en mors dreng skal man "vide hvordan det er", og den viden, man synes at skulle besidde, er et insider-kendskab til pornografiens verden og en særlig slags begærspositionering, som knytter sig til denne verden. For at blive en dreng, der er sikkert positioneret som maskulint genkendelig, skal man med andre ord være processeret igennem medieapparatets "handyrs" produktion.

På trods af at de drenge, der modsætter sig positioneringen som kanin, måske, som Sten, gør det ud fra en slags sensitivitet i forhold til de subjektudslettende aspekter,

der knytter sig til det animalske/hulhoppende begær, og dermed i en slags solidaritet med pigerne, skal de altså ikke regne med en status som populær blandt pigerne. De kan risikere slet ikke at blive genkendt som (attraktive) drenge, som så lidt viden om deres retmæssige positionering, at de bliver usynlige som seksualromantiske potentialer for pigerne. Så selvom pigerne finder pornoen "klam", bliver de altså medproducerende for en maskulinitet, der er konstrueret igennem det pornografiske begær.

DET PORNOGRAFISKE BEGÆR

Så hvad siger drengene mon om dette begær? Vi vender tilbage til Sten, Nikolaj, Mark og Martin:

Sarah: *Hvad synes I om det her porno?*

Sten: *Hvad mener du?*

Sarah: *Er der noget, der er dårligt ved porno, er det kun godt, er det kun dårligt?*

Sten: *Jeg synes, det er dårligt, det er over det hele, det er jo også kunstigt.*

..

Nikolaj: *Det er jo ikke rigtig, porno, det er ikke sådan noget, der foregår i virkeligheden jo, det er jo fuldstændig langt fra jo.*

Flere: *Ja, det er et skuespil, kan man sige.*

Nikolaj: *Altså det er en, der står et eller andet sted i en forretning, så kommer der en mand ind og siger [uforståeligt] til mig, ikke også. Hvornår sker det, det er totalt ved siden af, og så står der lige pludselig 5 damer, jabbh, så tager de tøjet af, det sker ikke i virkeligheden.*

Mark: *Ja, eller sekretæren kommer hen for at aflevere en rapport, og så er de straks eller sådan noget. Måske er det ham, der sidder foran skrivebordet, der nogen sinde ønsker sig det.*

Martin: *Det sker jo ikke.*

Sarah: *Så der er noget dårligt ved det der med, at det er uvirkeligt?*

Nikolaj: *Man tager heller ikke piger i doggy-style i røven, det er så ulækkert, man laver ikke sådan nogle skøre ting, tror jeg.*

Mark: *Det ville jo heller ikke være sjovt, hvis de*

skulle lave noget, der var realistisk på den måde, at hvis nu jeg havde en affære med en sekretær og sad foran mit skrivebord eller sådan, så ville det jo tage lang tid, så skulle jeg ud og spise med hende og sådan, det ville jo ikke bare lige gå sådan der, så ville den der pornofilm være 10 dage.

Nikolaj: Jeg tror også, det er mere det der med, at mændene de er så overlegne, at de kan tage dem i røvhullet. Mænd er simpelthen så overlegne, når de ser pornofilm.

Mark: Pornofilm er jo lavet for mænd.

Sarah: I tror ikke, piger ser det f.eks.?

Sten: Jo, der er mange, der ser det, tror jeg.

Sarah: Hvad får jer til at tro det, snakker de om det?

Sten: Der er nogle fra klassen, der har set det, Nanna har siddet og set det, mens hun spiste, altså det har hun sgu da sagt til mig engang. Jeg ved ikke, om det var for sjov, men altså.

Sarah: Hvad tror I, de synes om det?

Sten: Der er mange, der synes, det er ulækkert, og de synes, nej, der er nogle, der respekterer, at drenge ser det meget, så er der andre, der synes, det er enormt klamt, at hvis man ser det. Så er der også mange, der stempler en som, hvad hedder det, sexoman, man er afhængig.

Nikolaj: De fleste drenge ser det, det kan man ikke løbe fra.

Drengene beskriver det pornografiske seksualitetsrum som urealistisk både i kraft af et særligt kompakt tidsforløb for den seksuelle relations udfoldelse og i kraft af den mandlige overordning som pornoen, i kraft af sine seksualitetspraksisser, udgør. Drengenes pornoforståelse stemmer overens med Niels Ulrik Sørensens undersøgelse af drenges forståelser og konstruktioner af pornografi. Sørensen har interviewet drenge i 15-16 års-alderen om pornografi og mainstream pornografiserede billeder (det jeg betegner som seksualiserede billeder). Også de definerer det pornografiske seksualitetsrum som urealistisk og modsætter det seksualromantiske erfaringer med "rigtige" piger (Se også Löfgren-Mårtensen og Månsson 2006a, 2006b, NIKK 2006 for

samme fund). En af forskellene på den ene og den anden type seksuelle oplevelse er, ifølge drengene, at pornorummet er et privat masturbationsrum (når det da ikke er et fælles drengerum, hvor man griner af pornoen), hvor seksualiteten løber igennem ikke-emotionelle seksualitetsoplevelser af løsrevne kropsdele, som mødes og hvor kvinderne som konstant villige, "gude-drømme-overfladebilleder," tænder drengene igennem iscenesættelsen af dem som penismodtagende kropsdele (Sørensen 2006).

DEN KOLDE OG DEN VARME SEKSUALITET

Pornoens seksualitetskonstruktion ses altså af drengene som kold og ikke-emotionaliseret. I Sørensens undersøgelse beskriver drengene den pornografiske seksualitet som stående i kontrast til deres egen seksualitet, som er en "varm og følelsesbetonet seksualitet, som involverer en bredere palet af kropslig sanselighed, der ytrer sig igennem berøringer, intimitet, samhørighed" (Sørensen 2006, s. 24). Som Sørensen også gør opmærksom på, er der adskillige måder denne seksualitetskonstruktion ikke kan holdes i den private fantasilomme, som drengene forsøger at beskrive den inden for. Dels fungerer den som fantasi- og praksisinspirende billeder, ligesom den flyder ud i de seksualiserede medier, dels beskriver Sørensen, hvordan det er afgørende for drengenes bedømmelse af pigerne som legitime og attråværdige begærsobjekter, at pigerne tager en vis portion af de pornificerede tegn på sig. Sørensen ser i den forstand (i nogen grad) drengenes definition af pornografien som en seksualitetslomme, som en måde at sørge for at pornoen, i mødet med en bekymringsdiskurs om pornoens negative påvirkning, ikke bliver "u-se-bar" – altså illegitim som forbrugsprodukt (Sørensen 2006). Men hvad jeg derudover synes er slående, er den måde konstruktionen af "lommefortællingen" eller den "urealistiske porno" siger forbløffende lidt om, hvori

pornoens attraktion egentlig ligger. Hvis drengenes “egen” og “rigtige” seksualitet faktisk er helt anderledes end pornografiens seksualitetsunivers, hvad vil de så med pornografien? I en hverdagssammenhæng, er dette formentlig ikke et muligt spørgsmål – her flourer en selvfølgelig forståelse af, at eftersom drenge og mænd er så optagede af sex og eftersom porno viser og handler om sex, så er drenge optaget af pornografi. Men i det post-strukturelle perspektiv vi bevæger os inde for, kan vi ikke nøjes med en hverdagsforståelse af fænomenet. For ikke at stille os tilfredse med den sorte boks som sammenbindingen mellem den maskuline seksualitet og pornografien i vores kultur udgør, mener jeg, vi bør gå et stykke længere end Sørensen gør i sin undersøgelse – og som desuden også NIKK-undersøgelsen falder i efter min opfattelse.¹⁰ Derfor spørger jeg i stedet: Hvordan lykkes det pornoen at hive så stærkt fat i drengene, at den udgør så udbredt en forbrugsgenre for dem, som den ifølge undersøgelser og drengenes fortællinger gør? Ifølge NIKKs undersøgelse af forbrug blandt nordiske unge i alderen 12-20 år har 99% af alle drenge set porno og af den ene tredjedel af undersøgelsens respondenter, der ser porno et par gange om ugen eller næsten hver dag, udgør drengene 89% (Sørensen & Kjørholt 2006).

Lad os vende tilbage til Sten, Mark, Nikolaj og Martin for at se, om vi, igennem deres fortællinger, kan nærme os nogle forståelser af pornoens attraktionsværdi for drenge. Det kompakte tidsforløb i pornografiens seksualitetsrepræsentationer, som Mark og Nikolaj snakker om, tjener flere formål, herunder en seksuel relation med en (eller flere) kvinde(r), som man *netop ikke har kendt* mere end de par minutter, der er gået fra, man har mødt dem, til de pludselig har smidt tøjet. Når det, som Mark siger, ikke ville være sjovt, hvis pornofilmen skulle dokumentere den reelle kurtiserings-tid, så peger dette netop på, at en af pornoens attraktionsværdier er præsentationen af

umotiveret sexvillige/lystne kvinder, og den måde disse kvinder spiller op til en implicit konstruktion af det mandlige begær, som konstant tilstede og upersonligt rettet. Pornoen forudsætter og spiller på denne konstruktion af en ikke-emotional seksualitet. Som Mark peger på, er det netop pornoens “kølighed”/upersonlighed, der gør den “sjov”. Når man *ikke* har inviteret sekretæren ud for at spise har man netop ikke bygget en emotional relation op til hende og, kunne man sige, man(d) har ikke investeret sig selv med hele det virvar af sårbarhed, modsætningsfyldte magtrelationer, afhængighed, etc. som kan komme i spil i et sådant forhold. Tværtimod kan arbejdsforholdets professionelle overfladerelatering bibeholdes, ligesom chefens formelle overordning i forhold til sekretæren uimodsagt kan videreføres ind i det seksuelle rum. De potentialer af følelsesmæssig udsathed, mangel på kontrol og sårbarhed som en følelsesinvesteret relation giver adgang til, er lykkeligt fraværende i pornografiens seksualitetskonstruktion, dels gennem den ikke-emotionaliserede seksualitetsrelation som pornoen som medieapparat producerer, dels igennem de mandlige overordninger den spiller på. (Se også Nigård 2005, for et studie af nogle unge mænds brug af pornografi med det formål at slippe for nærhed og følelsesmæssig involvering. Desuden kan Seidler (1994), Haste (1993), Frosh (1994) og Evans (1993) studier i seksualitet og maskulinitet anbefales for videre læsning.)

HVAD LAVER KANINERNE I DE HULLER?

Hvis vi et øjeblik vender tilbage til pigernes forståelse af drengene som hullhoppende kaniner, kan vi trække et andet karakteristikum end det promiskuøse, animalske, kompulsive begær frem ved metaforen. Udover det åbenlyse lystprojekt som metaforen videregiver med den blanding af spænding og fornøjelse, som handyrene øjensynligt oplever ved at hoppe fra hul til hul, kan vi

med en mere dekonstruerende vidensinteresse gå tæt på selve metaforen fra en anden vinkel. For hvad laver kaniner egentlig, når de er nede i de der huller? De gemmer sig jo og er bange. Hvis vi med denne del af metaforen sætter fokus på drengene, kan vi få øje på den måde den kompulsive seksualitet som drift, der er indfoldet i den maskuline seksualitetskonstruktion, også er strabadserende for drengene at leve igennem. For det er ambivalent og hårdt arbejde at skulle leve med et kompulsivt begær, samtidig med at seksualitetskonstruktionens intimitetsaspekter – som endda er betydningssat som mere virkelige og mere rigtige – gør dele af dette begær faretruende. Det er måske derfor at drengene, ligesom kaniner, har brug for huller at gemme sig i? Pornografiske eller afpersonaliserede eller ikke-emotionaliserede huller, hvor autonomien, kontrollen, oplevelsen af et ikke-sårbart “selv” kan ligge sikkert og gemme sig.

INDLEJRINGEN AF DET PORNOGRAFISKE BEGÆR

Det er også vigtigt at holde sig for øje, at pornoen ikke bare svarer på et behov i drengene, men også virker skabende og formende på drenges køns- og seksualitetskonstruktionsmuligheder – at pornografien er et subjektproducerende apparat. I den forbindelse er det interessant, at pornografiundersøgelser peger meget enstemmigt på, at drenges første oplevelser med pornografi ofte foregår sammen med andre drenge, og at aktiviteten består i at grine af pornografien (Löfgren-Mårtensen & Månsson 2006a, 2006b, Sørensen 2006). Löfgren-Mårtensen og Månsson peger på, at piger og drenge har forskellige “pornokarrierer”, mens pigerne starter med enten ikke at se porno eller se den alene og senere ser den sammen med andre (især kæresten), så starter drengene med at se porno sammen med venner og først senere bliver der tale om, at de masturberer til den i enerum. (Löfgren-

Mårtensen og Månsson 2006a, 2006b.) I den forstand indlejres det pornografiske subjektiveringsspor i drengene, dels før de har seksuelle oplevelser i forståelsen samleje,¹¹ dels før de får seksuelle oplevelser med pornografien. På samme vis kan vi anskue de mere mainstreamede seksualiserede medier som adgangsgivende til en del af de aspekter, der vedrører det pornografiske begær langt før et pornografisk begær praktiseres som masturbation af drengene.

Löfgren-Mårtensen og Månsson argumenterer for, at den normalisering af pornografien (se fx Hammarén & Johansson 2002), som vi har været vidne til i de senere år, kan producere et pres på drengene til forbruge pornografi, uanset om de faktisk er interesseret i det eller ej. For at gøre rigtig ung mand, må man være pornointeresseret. Og når drengene sammen kigger på porno, skaber de, ifølge Löfgren-Mårtensen og Månsson, regler for, hvad der kan anses som attraktivt og ophidsende, igennem kommenteringer af kroppe, situationer og replikker. (Löfgren-Mårtensen & Månsson 2006a, 2006b). Det humoristiske drengepornorum og de seksualiserede mainstreambilleder kan i den forstand ses som en slags “overtalelsesstrategi,” der inkorporerer seksualiteten og det pornografiske begær i drengene – selv for de af drengene, der slet ikke er interesseret i denne type begær eller de konstruktioner af seksualitet som pornoen producerer. Hvis humoren fungerer som en måde at administrere og kontrollere følelser på, så virker det pornografiske humorum – såvel som den gentagende omgang med generelt seksualiserede mediebilleder – måske disciplinerende og producerende for den type begær, som skal eksistere for, at pornoen kan tilfredsstille det. Derfor kan vi forestille os, at det pornografiske begær skaber mønstre, taktiliseringer¹² og formninger på børns og unges sanseligheder allerede inden, drengene træder ind i det egentlige masturberende pornografiske rum.

Konstruktionen af den maskuline seksualitetsposition bygger med andre ord nogle faretrusler ind i seksualiteten for drengene. Fordi de er materielt-diskursivt konstruerede som underlagt en ukontrollerbar kraft, den seksuelle drift, og fordi de forventes at være agensindehavende og kompetencebærende inden for denne drift bliver seksualiteten både farefyldt og ambivalent.

PORNOBEGÆRETS OPSPLITNINGER AF PIGEKONSTRUKTIONERNE

Når drengene i fællesskab øver sig i at se porno ved at grine af den sammen, handler det måske – for nogen – om at administrere en følelse af overvældelse, fordi pornografiens seksualitetskildringer er så bratte og voldsomme i deres genitale fokusering og i deres fikserede seksualitetskonstruktion og dermed ikke tillader en mere tøvende og langsom “emergence”¹³ af drengenes seksualitet med udgangspunkt i deres fornemmelser, sansninger, ophidselser og deres relationelle erfaringer med bla. piger.¹⁴ Som når Nikolaj fx stejler over en af de mainstream-pornografiske favoriserede sex-stillinger “doggy-style”, som han oplever som “ulækker og “skør”. På en eller anden måde harmonerer denne seksualitetskonstruktion ikke med Nikolajs sanselige oplevelser med sin seksualitet – endnu i hvert fald. Vi kan spekulere over, hvad det er ved doggy-style stillingen, der producerer en oplevelse af ubehag i Nikolaj. En mulig tolkning er at pornografiens afpersonaliserede begær efter det fremmede og det ukendte bliver for ødelæggende for en relateret oplevelse sammen med kvinden. Det faktum, at man ikke kan se kvindens ansigt, møde hendes blik, producerer en for fremmed femininitetskonstruktion, ligesom de underordnende reduceringer af kvinden som en hund skaber en *for* væsensforskellig kvindeligheds-konstruktion.

Med Nikolajs ubehag ved doggy-style stillingen, kan vi teoretisere at en af de fikseringer af drengenes seksuelle begær, som

pornoen virker taktilt formende på, handler om en begærskonstruktion, som samtidig konstruerer seksualpartnerne på nogle meget fremmede måder: Piger produceres i pornoapparatet som en slags fremmede væsner, som så væsensforskellige at de er utilgængelige for indlevelse og oplevelser af “samme-hed”. Og måske oplever Nikolaj og andre drenge faktisk ikke alle piger som sådan nogle væsner? (Se også Löfgren-Mårtensson og Månsson 2006a, s. 124 for drengenes opsplittings i “overseksuelle” og almindelige piger.) Hvis Nikolaj skal få oplevelserne med de konkrete piger, han kender, og de skrigende damer på skærmen til at hænge sammen, er han måske nødsaget til at splitte billedet, af hvem piger kan være, i to. Det bliver en splittelse af drengelig relatering til fænomenet pige: som menneske eller som fremmed sexvæsen. I den forstand skal der måske en del latter til for at overbevise en almindelig lille følsom fyr om at lade sig interpellere, og om at leve med sådan nogle splittelser og sådan en drengeskrop. Men hvis det er den eneste måde, man kan få adgang til det seksuelle – hvis det er sådan, man som dreng må formes for at blive seksuelt legitim, og hvis det er den eneste måde seksualiteten interpellere¹⁵ taktilt i de visuelle tilbud, der gives, så lader man sig måske langsomt overbevise?

Men vi skal lige tilbage til Sten, som har en meget nøje afkodning af, hvad pigerne mener om drengenes pornoforbrug. Han har nemlig, som vi tidligere konstaterede, åbnet sig for pigeperspektiver på verden. Og her skaber pornografien og det seksualiserede medieapparat potentielt nogle problematiske modsætninger. Fordi pigerne er subjektiveret stærkere igennem romantiske diskurser, som i højere grad ligger i tråd med deres subjektiveringsarbejde af relatering, gensidighed, omsorg, etc. bliver drenges promiskuøse “hulhopperi”, og “sexo-mani” problematisk. For det første bryder det pornografiske begær med det romantiske script af monogami. For det andet kan vi spekulere over om pornoens mere instru-

mentaliserede seksualitetskonstruktioner på længere sigt, når flere af pigerne og drenge har bevæget sig ind i de "virkelige" seksuelle praksisser med hinanden, kommer i kamp med de hengivelsesidealer, der ligger i pigernes stærkere romantiserede seksualitetskonstruktioner? For pigernes seksualitetskonstruktion er også splittet. Mange af pigerne vil have drenge, der er sikkert positionerede som maskuline drenge – og sådanne drenge konstitueres blandt andet igennem deres pornoforbrug (som dermed producerer splittede pige kategoriseringer – asekuelle menneskelige kategoriseringer versus seksuelle fremmede pornopiger) – mens pigerne selv henter deres idealer for relationen et helt andet sted, i seksualitetens og romantikkens sammenbinding.

Så længe pigerne og drengene stadig befinder sig lige under og omkring den alder, hvor de fleste har deres seksuelle debut,¹⁶ er problemet måske i endnu højere grad, at nogle af pornografiens måder at formidle følelsen af kontrol løber igennem tilrettelæggelser af seksualitetspraksisser og referencer, hvor kvinder portrætteres afpersonaleret og begæres igennem deres overfladetegnsetninger som "penisinviterende" kropsdele (Sørensen 2006) – "pussy" – og tilrettelæggelser hvor kvinder på forskellige måder underordnes – fx igennem seksualitetspraksisser som kulturelt er kodet som nedgørende, Nikolajs eksempel på dette er "doggy-style" stillingen. I den forstand skaber pornoapparatets drengesubjekter med seksualitetskonstruktioner, der indeholder nogle modsætninger til pigernes seksualitetskonstruktioner og deres subjektivt bestræbelser. Vi kan på baggrund af analysen spørge til i hvilket omfang den seksualitetskonstruktion, som drengene er på vej ind i – og som de igennem bl.a. pornografien og det seksualiserede medieapparat igennem længere tid er blevet subjektiveret igennem – bygger en skamfuldhed og selvledelse ind i drengene? Bliver selvledelsen destruktiv for deres relationelle kompetencer i de heteroseksuelle seksualitetsoplevel-

ser? Rammer skamfuldheden i særlig grad drenge, der, som Sten, har det som en del af sin maskulintetskonstruktion at forholde sig sensitivt åbent til piger/kvinder?

Med disse læsninger er det forhåbentlig blevet tydeligt, hvorfor det er afgørende at diskutere seksualiseringsfænomenet med baggrund i empiriske studier, der beskriver hvordan mediebillederne bruges, tolkes og får betydninger for konkrete subjekter. I sådanne analyser kan det fx komme frem at ikke bare piger kan blive tabere i det senkapitalistiske forbrugssamfunds pornificerede medielandskab, sådan som det ofte forudsættes i den offentlige diskussion og i de medieanalytiske undersøgelser. Som artiklen her har påpeget, positionerer det pornografiske begær, som lokker drengene med seksuel lyst, bestemte typer seksualitetsviden, overordnede og dominansgivende oplevelser samtidig drengene på måder, som trækker en række sårbarheder med sig.

NOTER

1. Det er interessant at notere sig, hvordan læsningerne af seksualiseringen ofte fordeler sig imellem forskning, der er situeret i seksuelle minoritetsudgangspunkter og feministiske/racialitetsudgangspunkter. Hvor forskning der har seksuelle eksklusioner – såsom homoseksualitet – som udgangspunkt, ser seksualiseringen som et frirum, der giver plads til minoriteter, ser forskning der har feministiske og racialitetsoptikker som udgangspunkt seksualiseringen som et sted, hvor magtkonstruktioner og undertrykkelser finder sted. For en lysende klar og begavet eksemplificering af dette se Kobena Mercers "Imaging the Black Man's Sex" (1986) og "Skin Head Sex Thing: Racial Difference and the Homoerotic Imaginary" (1989), hvor han netop læser Robert Mapplethorpes billeder ud fra en henholdsvis sort og mandlige homoseksuel position, situeringer som giver adgang til meget forskellige betydningslag i billederne og forskellige kodninger af disse betydninger. En af de pointer, Mercer viser, er dermed, hvordan hans racialiserede position som sort giver ham adgang til sensitivitet overfor de underordningspositioner, som Mapplethorpes sorte mænd som erotiske objekter til-

deles, mens hans positionering som bøsse giver ham adgang til mere mobile identifikationer, de kan skifte mellem begærsindehaver og begærsobjekt p.g.a. billedets konstruktion af disse positioner som mandligt konnoterende og dermed til andre ladninger af, hvordan den objektpositionerede sorte mand kan forstås – fra den begærende position ses den begærede sorte mand ikke kun som underordnet, men også som opvurderet igennem hans skønhed – *black is beautiful* (begge essays optræder i Mercer 1994).

2. Det skal dog retfærdigvis siges at der omkring og efter min afhandling udkom flere titler i en dansk konteskt som netop interesserede sig for subjektets omgang med de pornografiserede medier, eks. Hald 2007, Knudsen 2007

3. Se eksempelvis Søndergaard 2005, Lather & Smith 1997, Myong Petersen 2007, Davies, 2006, Bansel & Davies 2007, Breum Amhøj 2007, Honan et.al., 2000 Staunæs 2007, Kierkegaard og Görlich 2000, Juleskjær, 2007, Bjerg & Knudsen 2007, Højgaard 2007, Bendix Petersen 2007, Kofoed, 2007, Wetherell, Taylor & Yates 2001, Youdell 2006.

4. Artiklen lader i denne fokusering andre intersektioner som racialisering og etnificering ude.

5. I alt varede feltarbejde 6 måneder og jeg gennemførte 38 interview hvoraf 12 var gruppeinterview.

6. Se desuden min diskussion af forskellene mellem drengenes gruppepositioneringer og enkeltindivid positioneringer, kap. 3 i Højgaard Cawood (2007).

7. Billedet tilhører ikke gruppen af stærkt seksualiserede billeder, eftersom pigen har lange busker og en ikke særlig nedringet soltop på – og eftersom hun er i gang med en aktivitet, der ikke angår hverken en decideret seksuel/erotisk handling eller en invitation til beskueren.

8. Jeg har hentet begrebet Apparatus hos den amerikanske fysiker, filosof og feministisk teoretiker Karen Barad i en bestræbelse på at nå ud over en ukonstruktiv dikotomisk vanetænkning i medie- og ungdomsforskning, hvor spørgsmålet kredser om, hvorvidt medier påvirker mennesker eller mennesker læser betydning ind i medier (se eksempelvis Drotner 1996). Det er diskussioner, hvor man skal vælge side – enten som tilhænger af ideen om subjekter som tomme skaller, der får indprentet mediernes budskaber, eller også tror man på, at subjekter er autonomt vælgende individer, der betydningsætter medierepræsentationer, så det gavner deres livsprojekt. Sådant et valg er i mine øjne uproduktivt, fordi det reducerer den kompleksitet, der kendetegner subjektets omgang med medier

og lader deres gensidigt konstituerende relation uberørt. Barads apparatusbegreb har en række potentialer, som gør det muligt at gribe relationerne mellem medier og subjekter på kompleksitetssensitive måder. Jeg udfolder begrebet i Højgaard Cawood (2007) og vil her nøjes med at antyde at begrebet skal bruges til at holde øjne og analyser åbne for de måder, medier som apparatus medproducerer subjekter, samt den pointe at agens er et relationelt fænomen, og at agens derfor ikke kan hidrøre fra enten subjekterne eller medierne, men må produceres imellem disse instanser – og den række andre materiel-diskursive apparaturer og fænomener der er på spil i de producerende relationer, som seksualiserede medieapparaturer og kønnede subjekter udgør. Desuden gør Barads apparatusbegreb det muligt at få øje på, er, at de producerende processer, som apparaturer udgør, er åbne og uafsluttede, hvilket betyder at de performative produktioner af subjekter, som apparaturerne er involveret i, ikke er afsluttede men i konstant proces.

9. For kompleksiteten af drengenes forskellige subjektiveringer i forskellige sammenhænge, ikke mindst i drengegrupper og alene, se kap. 3 i min afhandling Højgaard Cawood 2007.

10. NIKKs rapport taler om et “sofistikeret dobbeltblik” som teenagerne kaster på de pornografiske repræsentationer. Som jeg redegør for mere dybdgående i min afhandling, mener jeg dette er en naiv læsning, der ikke tilfredsstillende redegør for de dilemmaer og kompleksiteter som pornografien som uvirkelig, men samtidig dragende og massivt appellerende – og for en del drenge i en længere periode enerådende kilde til viden om seksualitet, stiller de unge overfor. I afhandlingen redegør jeg for hvordan et sådant forsøg på at gøre de unge til kompetente mediebrugere er en overdrevet delegering af agens, som ikke medtænker de måder vi alle er subjektiveret igennem en række konkurrerende diskurser, som vi ikke er beme-strende i forhold til, men underlagt og agenshavende igennem. (Kap. 4 i Højgaard Cawood, 2007.)

11. Studier viser at unge typisk begynder at se pornografi i 12-14 års alderen, mens den seksuelle debut gennemsnitligt er i 16 års alderen (Sørensen og Kjørholt 2006).

12. Dvs. formninger af de oplevelser, der hidrører fra røresansen.

13. Emergence-begrebet dækker den måde mønstre og former konstant (gen)opstår i komplekse indfoldede intra-aktioner.

14. I samme tråd er der seksualitetsforskere, som mener, at pornografien koloniserer mænds sek-

sualitet igennem et fallisk regime. Lynne Segal refererer Andy Moyer og skriver: "*Andy Moyer describes the gruelling phallic regime they (pornographic magazines) institute for men, and the punishment they threaten for failure. ... The fictions of manliness are those of penis size – the bigger the better; of erection on demand – as often as possible; of skilled performance – producing female orgasm, preferably multiple. The alienation from sexual desire which these texts articulate, Moyer suggests, 'represent a depth of sexual bewilderment that can be describes as an autism – a self-enclosed fantasy world of sexual mystification conducted to the rhythm of the phallic regime. The man who fails to match up, the pornographic narrative threatens, will soon lose his woman to the man who is 'always ready with a stiff prick'.*" (Segal 1990, s. 218).

15. Interpellation er et begreb, som dækker den kraft diskurserne bærer til at kalde subjekterne til at tage bestemte typer subjektformationer op – Althusser, der som en af de første formulerede interpellationsbegrebet beskriver interpellationsakten som politmandens råb Hej, dig der! som tvinger den adresserede til at vende sig. Når jeg i teksten bruger interpellationsbegrebet er de således for at signalere at den taktile appel som pornografien udgør, samt manglen på alternative visuelt-taktile seksualitetskonstruktioner i ungdomslandsabet, får en stærk subjektiverende kraft. Dette skal dog ikke forstås som at det er en entydigt determinerede kraft, som Althusser's begreb til tider tenderer – dertil er de subjektiveringernes processer for komplekse.

16. Som ifølge Ung 2006 ligger på 16 år. Sundhedsstyrelsen januar 2007.

17. Interpellation er et begreb, som dækker den kraft diskurserne bærer til at kalde subjekterne til at tage bestemte typer subjektformationer op – Althusser, der som en af de første formulerede interpellationsbegrebet beskriver interpellationsakten som politmandens råb Hej, dig der! som tvinger den adresserede til at vende sig. Når jeg i teksten bruger interpellationsbegrebet er de således for at signalere at den taktile appel som pornografien udgør, samt manglen på alternative visuelt-taktile seksualitetskonstruktioner i ungdomslandsabet, får en stærk subjektiverende kraft. Dette skal dog ikke forstås som at det er en entydigt determinerede kraft, som Althusser's begreb til tider tenderer – dertil er de subjektiveringernes processer for komplekse.

18. Som ifølge Ung 2006 ligger på 16 år. Sundhedsstyrelsen januar 2007.

LITTERATUR

- Bansel, Peter & Bronwyn, Davies (2007): "Through a Love of What Neoliberalism Puts at Risk", in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtaballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Bech, Henning (2005): *Kvinder og mænd*. Hans Reitzels Forlag, København.
- Bech, Henning (2004): "The Gender Game" *Sociologisk Årbok/Yearbook of Sociology*, 17(1), s. 6-17, Oslo.
- Bendix Petersen, Eva (2007): "Un/doing Academicity. Academic subjectification in a neoliberal polycscape", in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtaballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Berlant, Lauren & Warner, Michael (2000): "Sex in Public" i Berlant, L. (red.), *Intimacy*. Chicago University Press, Chicago.
- Bjerg, Helle & Knudsen Hanne (2007): "Uden straf, ingen skole. Brud og kontinuitet i skolens magtformer", in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtaballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Breum Amhøj, Christel (2007): "Selvskabelses-teknologier: Medarbejderen som konstruktionsfigur – og organisationen som et hobetal af fiktive selv'er", in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtaballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Butler, Judith (1997): *The Psychic Life of Power – Theories in Subjection*. Stanford University Press, Stanford, California.
- Cooper, Al (1998): "Sexuality and the Internet: Surfing into the new Millenium". *Cyberpsychology and behaviour*, vol 1, nr. 2, s. 187-194.
- Davies, Bronwyn (2006): "Subjectification: the relevance of Butler's analysis of education". *British Journal of Sociology of Education* vol. 27, no. 4, September, s. 425-438.
- Derrida, Jacques (1998 (1976)): *Of Grammatology*. John Hopkins University Press, Baltimore and London.
- Drotner, Kirsten (1996): "Unge og medier: problemstillinger og perspektiver" i Drotner, K. & Scott Sørensen, A. (red.), *Øjenåbnere. Unge, medier, modernitet*. Skriftserie fra Center for Ungdomsmedier, no. 1, Dansk lærerforeningen.
- Evans, David T. (1993): *Sexual Citizenship. The Material Construction of Sexualities*, Routledge.
- Foucault, Michel (1999 (1966)): *Ordene og tin-*

gene – en arkeologisk undersøgelse af videnskaberne om mennesket. Spektrum, Viborg.

- Frosh, S., Phoenix, A. & Pattman, R. (2002): *Young Masculinities. Understanding Boys in Contemporary Society*. Palgrave, New York.
- Frosh, Stephen (1994): *Sexual difference: masculinity and psychoanalysis*. Routledge, London and New York.
- Gjeslvik, Anne (2005): “Gør musikkvideoen pop til porno?” *Psykologisk tidskrift*, vol. 2.
- Görlich & Kirkegaard (1999): *Historier om kørester og kærlighed. Konstruktioner af heteroseksualitet*. Gyldendal Uddannelse, Socialpædagogisk bibliotek, København
- Hald (2007): *Pornography Consumption – a Study of prevalent Rates, consumptions Patterns and effects*. Aarhus Universitet.
- Haste, Helen (1993): *The Sexual Metaphor*. Harvester Wheatsheaf, New York, London, Toronto, Sidney, Tokyo, Singapore.
- Hirdman, Anja (2005): “Respect the cock. Medial maskulinitet: Bilder, begär och alienation” i antologien *Manlighetens omvandlingar – Ungdom, sexualitet och kön i heteronormativitetens gränstrakter*, red. Thomas Johansson, Daidalos AB, Göteborg.
- Hollway, Wendy (2002 (1984)): “Gender Difference and the Production of Subjectivity” i Whettherell, M., Taylor, S. & Yates, S.J. (red.), *Discourse Theory and Practice – a Reader* Sage. Thousand Oaks, London and New Delhi.
- Honan et al. (2000): “Producing Possible Hannahs: Theory and the Subject of Research”. *Qualitative Inquiry*, vol. 6, no. 1, s. 9-32. Sage Publications.
- Højgaard, Lis (2007): “Styringsballade. Om materialitet, forskersubjektivitet og styringsteknologier”, in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Højgaard Cawood, Sarah (2007): *Velkommen til Pussyland – Unge positionerer sig i et seksualiseret*, Ph.d.-afhandling, Danmarks Pædagogiske Universitet, København
- Højgaard Cawood, Sarah (2007): “Første neger off-psite. Genforhandlinger af tegnene på kroppen”, in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Højgaard Cawood, Sarah & Sørensen, Anette Dina (2004): “Pornoens legalisering – seksualitetens befrielse og kvindens seksuelle frigørelse?” i Olsen & Andersen (red.), *1968 – Danmark som historie*

og erindring – Nye perspektiver. Museum Tusulanum, Copenhagen.

- Juelskjær, Malou (2007): “Rummenes modstand. Subjektivitet set i et spatialt perspektiv”, in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Kofoed, Jette (2007): “Ansvar for egen elevhed. Suspensive komparationer på arbejde”, in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Knudsen, Löfgren-Mårtenson & Månsson (2007): *Generation P? Youth, Gender and Pornography*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag
- Lather, Patti & Smith, Chris (1997): *Troubling the Angels: Women living with HIV/AIDS*. CO: Westview/HarperCollins, Boulder.
- Löfgren-Mårtensen, Lotta & Månsson, Sven-Axel (2006a): *Sex över allt, typ?! Förlagshuset Gothia*, Stockholm.
- Löfgren- Mårtenson, Lotta & Månsson, Sven-Axel (2006b): “Det pornografiska scriptet – om unga och pornografi”, i Sørensen, Anette Dina & Knudsen, Susanne V.(red), *Unge, Køn og Pornografi i Norden, Kvalitative studier*. Nordisk Ministerråd & NIKK, TemaNord 2006:545.
- McNair, B. (2002): *Striptease Culture*. Routledge, London.
- Mercer, Kobena (1994): *Welcome to the Jungle. New Positions in Black Cultural Studies*. Routledge, New York og London.
- Mercer, Kobena (1994a (1989)): “Reading Racial Fetishism: The Photographs of Robert Mapplethorpe. Skin Head Sex Thing – Racial Difference and the Homoerotic Imaginary” i *Welcome to the Jungle*. Routledge, London.
- Myong Petersen, Lene (2007): “Hvid Avantgardemaskulinitet og fantatsien om den raciale Anden”, in Jette Kofoed & Dorthe Staunæs (red.): *Magtballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Månsson, S.-A., Daneback, K., Tikkanen, R. & Löfgren-Mårtenson, L. (2003): *Kärlek och sex på Internet*. Nätsexprojektet 2003:1. Göteborgs universitet och Malmö högskola, Göteborg.
- Nigård, Pernilla (2005): *Unge män om pornografi. En kvalitativ studie om ungas attityder till och användning av pornografi*. Magisterkonferens ved Hälsa och Samhälle, Malmö högskola, Malmö.
- Rosewarne, Lauren (2005): “The men’s gallery. Outdoor advertising and public space: Gender,

fear and feminism.“ *Women’s Studies International Forum* 28, s. 67-78

- Schmidt, Gunther (1996): *Hvad skete der med seksualiteten?* Hans Reitzels Forlag.
- Scott Poulsen (2004): *Drenge*. Schönberg, København
- Segal, Lynne (1990): *Slow Motion. Changing Masculinities, Changing Men*. Virago, London.
- Seidler, Victor (1994): *Unreasonable Men*. Routledge, London
- Staunæs, Dorte (2007): “Subveisve analysestrategier – eller governmentality med kjole, fjerboa og sari”, in Jette Kofoed & Dorte Staunæs (red.): *Magtaballader – 14 fortællinger om magt, modstand og menneskers tilblivelse*. Danmarks Pædagogiske Universitetsforlag, København.
- Søndergaard, Dorte Marie (2005): “At forske i komplekse tilblivelser” i Bechman, T. & Christensen G. (red.), *Psykologiske og pædagogiske metoder: Kvalitative og kvantitative forskningsmetoder i praksis*. Roskilde Universitetsforlag, Frederiksberg.
- Sørensen, Anette Dina & Knudsen, Susanne V. (red) (2006): *Unge, Køn og Pornografi i Norden, Slutrapport*. Nordisk Ministerråd & NIKK, ANP 2006:749.
- Sørensen, Anette Dina & Kjørholt, Vigdis Saga (2006): “Generation P? – Et kvantitativt studie af nordiske unges forhold til pornografi”, i Sørensen, Anette Dina & Knudsen, Susanne V. (red), *Unge, Køn og Pornografi i Norden, Mediestudier*. Nordisk Ministerråd & NIKK, TemaNord 2006:546
- Sørensen, Anette Dina (2005): “36 år med legal billedpornografi”, i Bredsdorff, N & Christiansen, N. F. (red) *Det kritiske blik*. Tiderne Skifter, København.
- Sørensen, Anette Dina (2003): “Porno chic – køn og pornografi i mainstreamkulturen” i Hølge-Hazelton, B. (red.), *Perspektiver på ungdom og krop*, Center for ungdomsforskning.
- Sørensen, Niels Ulrik (2006): “Bare billeder? Konstruktionen af køn, krop og seksualitet i unge drenges brug af pornografi og mainstreamet pornografi”. Nordisk Ministerråd.
- Thielst, Peter (2000): *Kødets lyst – tankens list. Kroppens og seksualitetens idehistorie*. Tiderne Skifter.
- Walkerdine, Valerie (1997): *Daddy’s Girl – Young Girls and Popular Culture*. Mamillan Press, Houndsmills, Basingstoke, Hampshire and London.
- Wetherell, Taylor & Yates (red.) (2001): *Discourse Theory and Practice – a Reader*, Sage Publications, London, Thousand Oaks, New Delhi.
- Youdell, Deborah (2006): *Impossible Bodies, Impossible Selves. Exclusions and Student Subjectivities*. Dordrecht, Netherlands, Springer.

SUMMARY

The article analyses sexualized media's message to boys to take up heterosexual desire as an active desiring position. This desire is constituted by the media as a possibility to dominate through its impersonal and sometimes subject-destructive character. The boys take up these aspects of the desire position in different ways, but common to them is the way they usually work through humour as a subjectivity-track. The article suggests that the masculine desiring position entails certain tabooed vulnerability potentials for the boys. The way the masculine desire is constituted with strong dominating/subjectifying aspects opens up a variety of vulnerable possibilities for

boys. Among which the article focuses on the policing to take on pornographic desire, the management of explicit sexuality, the sexual drive as compulsive and the position as mastering the sexual experience, as well as self-loathing among those boys who are subjectified as open to feminine subjects' experiences. Furthermore, the construction of pornographic desire underlying much of the sexualized media, entices boys to split up girls into categories of de-humanised screaming pornographic women and the emotionally relating girls, the boys know from their everyday lives.

Sarah Højgaard Cawood, cand. mag., ph.d.